

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XI. ČÍSLO 12 DECEMBER 2003

SECRETARIA STATUS

Summus Pontifex
Ioannes Paulus II

inter Suos Cappellanos adlegit Reverendum Dominum

Ioannem Bednár,

e Diocesi Neorolientis.

Quod quidem eidem Rev. Pno Bednár

opportuno significatur.

Ex Aedibus Vaticanis, die 1 mensis Octobris,

anno MMIII.

+ Sandri
Subst.

ŠTÁTNY SEKRETARIÁT

Najvyšší Velkňaz

Ján Pavol II.

začleňuje medzi Svojich Kaplánov dôstojného pána

Jána Bednára,

z Banskobystrickej diecézy.

Z toho dôvodu nech je to oznámené
Dôstojnému pánovi Jánovi Bednárovi
včas, vhodným spôsobom.

Z Vatikánskych budov dňa 1. mesiaca októbra
roku 2003.

+ L. Sandri
substitút

Blahoželanie farníkov:

Milý náš pán dekan,
úprimne Vám blahoželáme,
že Vás Svätý Otec Ján Pavol II.
začlenil medzi svojich Kaplánov
a udelil Vám titul Monsignor,
ktorý ste prijali z rúk diecézneho
biskupa Mons. Rudolfa Baláža
za prítomnosti apoštolského nuncia
J.E. Henryka Józefa Nowackeho.
Prajeme Vám hojnosť Božích milostí
a každodenné požehnanie vo Vašej
službe pre dobro
všetkých veriacich v Prievidzi.

Mons. Rudolf Baláž odovzdáva 15.11. 2003
Jánovi Bednárovi, dekanovi, dekrét titulu Monsignor

Požehnaný advent

Tak ako slovenčina pozná tri časy – minulý, prítomný a budúci, tak i advent má akési tri rozmery – minulý, budúci, prítomný. Minulý, to je Starý Zákon, budúci je súd nášho Pána a prítomný je prítomnosť Ježiša medzi nami.

To, že prišiel, o tom čítame a rozprávame si. Že raz príde – to počúvame a vyznávame, a že prichádza dennodenne medzi nás, v to veríme.

Tento trojaký pohľad nás niečomu učí. Predovšetkým aby sme žili milosť prítomného okamžiku, to **TERAZ**, ktoré máme. Tým totiž ovplyvňujeme svoju minulosť i svoju budúcnosť. A nielen svoju, ale aj ľudí okolo nás. Žijúc prítomnú lásku a pravdu, minulosť síce zmeniť nemôžeme, ale niečo sa v nej dá uzdraviť. Avšak Budúcnosť sa zrazu objavuje v novom svetle a nádeji.

Tri dimenzie adventu môžeme dokonca vložiť i do svojej modlitby. Ranná modlitba je pohľadom do dňa, do akejsi blízkej budúcnosti. Poludňajšie modlitba, napr. Anjel Pána môže byť vyjadrením vďaky za prítomný okamih. Večerná modlitba je potom obzretím sa do neďalekej minulosti.

Keď teda hovoríme o trojakom pohľade na advent a trojakom pozeraní v duchovnom živote, skúsme to ešte žiť v praxi.

Keď sa človek učí nejaký cudzí jazyk, tak medzi základnými frázami sa najskôr naučí a zapamätá si slovíčka odpusť, prosím, ďakujem. I tieto slová môžu mať adventné zafarbenie:

odpusť – za minulosť
 prosím – za budúcnosť
 ďakujem – za prítomnosť

Aby naše adventné úsilie bolo čo najlepšie, povzbudme sa z nasledujúcej udalosti. V jednej farnosti sa kňaz dohodol s veriacimi, že sa budú modliť za svojich susedov. Počas prvého adventného týždňa sa budú modliť za svojho suseda, ktorého majú po svojej pravici, druhý týždeň po ľavici, tretí za toho, kto v kostole sedí pred nimi a štvrtý týždeň za nimi.

Tá farnosť sa o to pokúsila a ten pokus stál za to. Na Vianoce si všetci boli trochu bližší.

Ty Boh života a večnosti,
 Bože tajomstiev,
 ty si už dávno vyviedol naše stratené pokolenie z temnoty a prisľúbil si poslať Toho, ktorý nás oslobodí od zla a smrti. Temnota v živote človeka ešte zostáva, ale už nevíťazi. Daj mi svojho Svätého Ducha, aby som sa vedel zastaviť, rozmyšľať a modliť sa pri opätovnom prežívaní očakávania a prípravy na oslavu príchodu nášho Spasiteľa. Pomôž mi, aby som z udalostí jeho života spoznal, ako veľmi svoje deti miluješ a budeš ich milovať vždy, keď sa k Tebe vrátia.
 Amen

Ó, Pane Ježišu Kriste, Ty si zostúpil z nebies, aby si tu žil a zomrel, aby si vstal z mŕtvych a vystúpil tam, odkiaľ si prišiel. A Ty nás voláš: „Nasledujte ma.“ Pane, my sme stvorení z hlíny. A taká je aj naša ľudská povaha a prirodzenosť - humus, zem. Bez Tvojej pomocnej ruky nie sme schopní Ťa nasledovať. Ale Ty nás stále voláš, ukazuješ nám svoj príkladný život, svoju neuveriteľnú smrť a úžasné zmŕtvychvstanie. Rozmnož vo mne vieru, aby som vždy viac a viac veril tomu, že si prišiel od Otca a k nemu si sa aj vrátil a voláš nás, aby sme Ťa nasledovali. Amen.

DNES NA SLOVÍČKO S DP. MARTINOM MOJŽIŠOM, KŇAZOM V KANIANKE

Detstvo prežil v rodisku v Kráľovej pri Zvolene, základnú školu absolvoval v Zaježovej a v Pliešovciach. Po ukončení štúdia na všeobecno-vzdelávacej škole vo Zvolene bol prijatý na CMBF v Bratislave. Za kňaza bol vysvätený v roku 1973. Pôsobil v Detve, na Sliachi, v Hriňovej, Lutile, Turčianskych Tepliciach a v Lovči. Od r. 1997 do r. 2002 bol misionárom a sprievodcom pútnikov vo Svätej zemi. Od 1.5.2002 je správcom farnosti v Kanianke.

Dp. Mojžiš, aký bol váš plán a príprava na pôsobenie vo Svätej zemi?

Chcel som ísť študovať biblikum. Silnú záľubu do Písma svätého do mňa vložil môj bývalý profesor Tomáš Búda a bol aj mojím predchodcom vo farnosti Hriňová, kde staval faru. Túžil som vedieť rozobrať Božie slovo do takých podrobností, ako on. Pre rôzne dôvody som sa napokon rozhodol pre formu sprievodcu vo Svätej zemi a mnohé sa mi vrátilo. Bolo to hlavne veľa samoštúdiá. Učil som sa od Janka Majerníka a podobným spôsobom som podával výklad pútnikom. Janko mal výhodu štúdia a ja pastoračnej praxe. Vedel som sa vžiť do myslenia našich Slovákov. Snažil som sa im state z Písma podrobne rozobrať na miestach, s tým súvisiacich, k tomu sviatosti a desatoru Božích prikázaní. Mnohí sa zhodli, že to bolo ako dôkladná príprava k spovedi. Tak som si vytvoril samostatný program, cez ktorý chcem ľudom celú púť podať ako malú duchovnú obnovu.

Keby vám, otec Martin teraz ponúkli, aby ste išli bývať do Svätej zeme, kde by to bolo?

Už sa ma viac ráz novinári pýtali, ktoré sú moje najobľúbenejšie miesta vo Svätej zemi. Tých päť rokov bývania v Betleheme je čas, na ktorý sa nedá zabudnúť a to je miesto, kde som mal na čas svoj domov. Svätá zem sa stala mojou druhou láskou. Prvou je moje kňazstvo. Betlehem je zaprášené mesto, nemá ráz západných miest, je tam iná architektúra, iný spôsob života ako napríklad západný Jeruzalem. Tam, kde sme bývali - u sv. Jozefa, je to pútnický dom nie hotel. Jeho veľká výhoda je, že je tam aj kostol, čo sme inde, kde sme museli občas krátko bývať, nemali. Ďalšia výhoda je, že je to iba sedem minút pešo k Bazilike narodenia

Pána, kde už od piatej je možné sa pomodliť, slúžia sa sv. omše, hlavne bratia františkáni. Pekné je aj to, že sa večer dá na terasách posediť, podebatovať, ale v hoteli sa ľudia iba zavrú. Pri rozhovore večer sa dá porozprávať o Svätom písme a miestach, ktoré sme cez deň navštívili. Raz som mal skupinu z Terlicka od Ostravy, kde bolo sedem rôznych kresťanských spoločenstiev a večer vyniesli stoličky von a rozoberali zážitky z navštívených miest, čo ich zjednocovalo. Jeruzalem je tiež krásny, veľmi ma oslovuje Nazaret, ale keby som sa mal rozhodnúť pre maličký domček niekde, určite by to bol breh Genezaretského jazera. Keď tam idem s pútnikmi, vždy im hovorím: „Teraz si vychutnáme bonbónik.“ A skutočne to je nádhera, keď je celé to údolie v kvete až po Horu blahoslavenstiev.

Stretol ste na svojich cestách židov, ktorí vedeli po slovensky? Pravdaže. Dokonca aj rabínov, ktorí vedia, síce aspoň lámane po Slovensky. Sú to väčšinou židia, ktorí sa tam prisťahovali po roku 1948. Prišli zo Slovenska, z Poľska, Sovietskeho zväzu. Bola to hlavne inteligencia. Tí ortodoxní často vypomáhajú teraz aj na Slovensku v Košiciach, kde silná komunita a poznám jedného rabína, ktorý chodí učiť hebrejčinu.

Naša slovenská mentalita a často skreslený spôsob chápania Svätého písma sa môže odlišovať od skutočnosti, ktorá sa vo Svätej zemi ukazuje v súvislostiach. Nepocítili ste aj vy nejaké rozpory?

V žiadnom prípade žiadne rozpory som nenašiel. Myslím si, že som tam absolvoval akúsi druhú životne praktickú univerzitu. Tam som pochopil mnohé súvislosti a vypracoval som sa k exegeze Písma svätého a uvedomil som, aké je dôležité poznať tieto súvislosti, prečo Pán Ježiš žil, konal a učil tak, ako učil, či už v podobenstvách, alebo v spôsobe podávania Božej pravdy. Čo ma však prekvapilo keď som tam prišiel, bola tá zem a prekvapili ma najmä vzťahy aj niektorých kresťanských cirkví, z ktorých bolo cítiť chlad. Medzi Slovákami to bolo samozrejme niečo celkom iné. Na Vianoce sa snaží ísť každý domov. Keď som tam bol počas Vianoc, bol som rád, že mám to poznanie a takú silnú vieru, lebo by som bol asi veľmi sklamaný. Tam nebolo nič z toho, čo poznáme z domu - štedrá večera, stromček, koledy, ale aj Vianoce som prežíval tak, ako ktorýkoľvek iný turnus s turistami. Betlehem bol síce vyzdobený a vysvietený, ale to bolo asi všetko. Preto som prosil aj riaditeľa cestovnej kancelárie, aby neorganizovali turnusy cez Vianoce, lebo mnohí z toho boli sklamaní. Čakali ešte väčšiu idylu, ako u nás na Slovensku, aj keď často tie naše zvyky môžu až zatieniť podstatu narodenia Pána Ježiša. Samozrejme som ľuďom prispôbil sprevádzanie k týmto sviat-

Pane Ježišu
 Kriste, Ty si
 prišiel a my sa
 Ti neklaniam.
 Stojíme,
 potulujeme sa,
 poskakujeme
 a snažíme sa
 tešiť z falošného
 pozlátko.
 Daj nám svojho
 Svätého Ducha,
 aby sme mohli
 padnúť na
 kolená, uchvátení
 tajomstvom.
 Sväté písmo
 a modlitba Cirkvi
 nás v advente
 volá, aby sme
 padli na kolená
 a aby sme počú-
 vali hlasy
 anjelov.
 Daj nám,
 požehnané Božie
 dieťa, tú milosť,
 aby sme padli
 na kolená
 a počúvali
 v adorácii.
 Amen.

Pane Ježišu
Kriste, Ty, ktorý
si cesta, daj nám
milosť, aby sme
Ťa chceli nasledovať,
a to nasledovať dôsledne.
Niet času na
výnimky, ani
ospravedlnenia
alebo výhovorky.
Zanechal si nám
Sväté písmo
a svoju Cirkev,
aby si nám tak
ukázal cestu.
Zabráň nám
v tom, aby sme sa
obzerali naspäť
alebo aby sme sa
ocitli v bludnom
kruhu. Pokoj
nájdeme iba
vtedy, ak Ťa
budeme nasledovať.
Pomáhaj
nám v zápasoch,
ktoré nás na našej
ceste stretnú.
Pomáhaj nám
kráčať po tejto
ceste, pretože
život, ktorý si
nám prisľúbil,
je pred nami.
Amen.

kom, ako aj na Veľkú noc.

Človek tam potrebuje hlboko prežiť to, že Ježiš sa tak hlboko pokoril, že prišiel ako človek na zem a že tam je to pravé miesto. Väčšie spojenie na mieste Jeho narodenia už snáď ani nemôže byť. Páter Sočufka tu bol s pútnikmi z Talianska a ten mi povedal: „Počúvaj, veď ty máš každý deň Vianoce.“ Je to tak. Po celý rok som to prežíval.

Občas sa mi podarilo aspoň niektorým pútnikom, hlavne tým najstarším vybaviť s otcom arcibiskupom patriarchom jeruzalemským lístky na polnočnú sv. omšu do kostola sv. Kataríny Alexandrijskej. Ešte ťažšie je vybaviť sv. omšu niekde v blízkosti Jaskyne narodenia.

Mali ste čas na svoje osobné voľno a sviatočnú nedeľu?

Ak by som nevstal zavčasu ráno a nepomodlil sa, cez deň, plne nabitý programom s pútnikmi by som už nestihol nič. Večer modlitby a unavený spať. Rozdiel medzi pracovným dňom a nedeľou nebol. Program pokračoval non stop každý deň. Keď som prišiel občas domov, bol som ešte unavenejší, lebo tá únava spadne z človeka až po dvoch - troch dňoch, kedy sa často ani nedá spať. Ale spoznávanie Svätej zeme stojí pre tú námahu.

Chodili ste miestami, kde aj Mária s Jozefom. Ako ste vnímali tú vzdialenú prítomnosť Svätej rodiny?

Často som hovoril pútnikom v klimatizovaných autobusoch, aby si všímali suché drsné prostredie, ktorým napríklad Mária putovala z Nazareta do Aim Karemu k Alžbete. Bola to obeta, keď jej šla pomáhať za tak nebezpečných podmienok. Tak isto aj o pár mesiacov neskôr, pri putovaní do Betlehema s Jozefom kvôli sčítaniu ľudu. Je to viac ako 150 km. Aj po narodení Ježiška, keď utekali do Egypta, to muselo byť niečo strašné. Ešte oveľa ťažšia je cesta medzi Betlehemom, Hebronom, smerom na egyptskú hranicu a samotný Egypt. Jozef je v Písme nazývaný spravodlivý, čo by sme mohli dnes prirovnať slovu svätý. Muž viery, tichý, ale muž činu. Často používam vzor Svätej rodiny v katechéze a raz sa mi stalo, že jeden z pútnikov, dobre situovaný, ktorý postavil svojím deťom domy, pripravili ho takmer o všetko. Po rozprávaní o spôsobe života a viery Svätej rodiny sa rozplakal. Priznal sa, že aj keď si myslel, že dal deťom veľa, nedal im vlastne nič.

V Betleheme dnes žije asi 40 tisíc obyvateľov. Udržiať si pôvodný spôsob života hlavne v tom, že aj keď stavajú dnes železobetónové domy, žijú spolu mnogogeneračné aj rozvetvené rodiny. Toto je veľmi krásne, že často spolu žije aj desať rodín a držia pospolu.

Všetkým čitateľom Bartolomeja želim Boží pokoj, aby prijali do svojich srdiec Pána Ježiša.

M+A

Vianočná anketa

Ako ste prežívali Vianoce svojho detstva a ktoré boli vaše najkrajšie?

Mons. Ján Pristač, rektor CMBFU v Bratislave:

Každé Vianoce boli pekné, či keď som bol ako dieťa, i potom, keď som ich prežíval duchovne. Ako chlapec som chodil s miništrantmi koledovať, spievať. Čím som bol starší, tým som ich prežíval duchovnejšie. Na štedrý večer sme sa najprv pomodlili, potom sa zavinšovalo. Kto zavinšoval, dostal pohárik pálenky. Večerali sme oblátky s medom a cesnakom, kúsok calty s kávou, makové pupáčky. Až po vojne prišiel na stôl vyprážený kapor. Ešte pred jedlom po zavinšovaní Božieho požehnania sa čítalo z Evanjelia.

Peter Vysočáni:

Snažím sa dodržiavať staré prievidské zvyky z detstva. Rodičia vždy dali na každý roh stola orechy a do stredu stola dali všetky peniaze, ktoré sme doma mali. Pred večerou prehovoril otec, teraz mám príhovor v mojej rodine ja. Želám nám aby sme boli zdraví a radostní. Aby sme sa držali ako rodina pohromade. Večerali sme tradičné jedlá. Najkrajšie boli tie, keď som sa dostal po transplantácii srdca domov a pod stromček som dostal nové srdce.

Dp. Viktor Olos:

Na Štedrý večer sa každý snaží dostať ako len vládze domov, či už vojak, chorý z nemocnice alebo pracujúci mimo domova. Za štedrovečerným stolom sme sa vždy pomodlili a ak niekto odišiel ten rok do večnosti k Pánovi, bol na stole prázdny tanier. Ako to už býva zvykom, deti dostali krížik na čelo s medom, aby sme boli dobrí a sladkí ako med. Po večeri sme spievali doma a potom nám dovolili ísť spievať koledy pod okná. Všetky Vianoce boli pekné, aj tie, ktoré som strávil v totalite na samotke vo väzení a úprimne som sa s Ježišom porozprával. Tretí rok som prežil v druhej väznici. Myslel som si, že budem sám, ale prideli mi do cely farára z českobratskej cirkvi, ktorý veľmi narietal za ženou a deťmi. Povedal som mu: „Prečítajte niečo z evanjelia o narodení Krista Pána a potom choďte v duchu k svojej rodine.“ Utíšil sa a ja som bol šťastný, že som bez rodiny a môžem prežívať stretnutia s Ježišom naplno.

Ó, Pane, ukáž
*nám opäť svoju
cestu. Znovu nám
neustále pripomí-
naj, že my si
nemôžeme pred-
značiť svoju
cestu. Nemôžeme
sa rozhodovať,
aká cesta by sa
nám páčila,
ani si ju sami
na našej životnej
púti nemôžeme
prispôsobovať.
Vraviš nám,
že takýto spôso-
bom života by bol
nebezpečný
a riskantný.
Našou cestou si
vždy len Ty sám.
Ty si vždy našim
pastierom
a voláš nás na tú
správnu cestu,
ktorá nás
privedie
do života.
Amen.*

Ježišu,
môj Pane,
Ty si prišiel
na tento svet
a sľúbil si nám
večný život.
Dal si zmysel
našim zápasom.
Nádherný
a základný
zmysel. Pomôž
mi však, aby som
si pripomínal
túto najvyššiu
pravdu
i v šarvátkach
každodenného
života. Pomôž mi
tiež, aby som
prežíval to,
v čo verím.
Ty si cesta, prav-
da a život.
Kiež by som
dôsledným živo-
tom mohol
ukázať nádej
tým, ktorí žiadnu
nádej nemajú.
Amen.

Milan:

Pochádzam z deviatich detí. Večera bola tradičná, východniarska. Najkrajšie Vianoce boli tie, keď nám rodičia po štedrej večeri ustlali na spanie slamou priamo pod stromčekom. Všetkých de-
vät detí nás spalo pod stromčekom na žitnej slame a tým sme sa vlastne pripodobnili malému Ježiškovi.

Ján:

Keď zafúkal severák, aj dva - tri týždne sme nechodili do školy. Ľudia museli urobiť tunel v snehu až k hlavnej ceste, aby si mohli ísť kúpiť potraviny. Na stromček sme balili kocky cukru do staniolu. Mama pochádzala z Moravy, preto sme dodržiavali aj moravské zvyky. Zvykol k nám prísť zavinšovať aj pán farár.

Jozef:

Pamätám si, že za koledovanie sme dostávali od ľudí po 25 halie-
rov. Z našej štedrej večere dostali jesť aj zvieratka v stajni.

Milka:

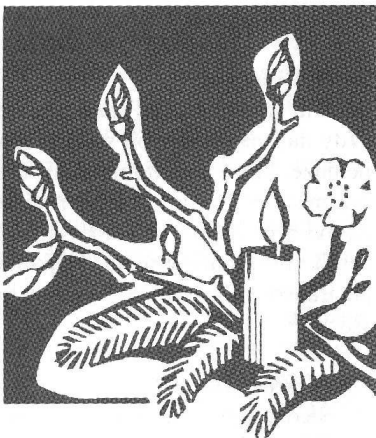
Pod stolom bolo položené železo a všetci sme naň spoločne položili nohy, aby sme držali pevne pokope súrodenci, až raz nebude rodičov. Verili sme a želali si to aj rodičia, aby nás ich láska spájala a bola pevná, ako to železo.

Marta Glassova:

Do Kanady, kde žijem, som si priniesla časť svojho života, rodiny, kultúry zo Slovenska, aj vianočné zvyky.

U mamičky to boli najkrajšie

Vianoce života, snáď ako u každého dieťaťa. Boli sme tri sestry a brat. Na štedrý deň sme sa samozrejme postili. Skôr, než sme pristúpili k večeri sme sa pomodlili. Zjedli sme strúčik cesnaku, aby sme boli zdraví. Nasledovala tradičná večera, spievali sme koledy doma aj vonku, aj keď potom, v totalite potajomky. Pamätám si, že do istého času, kým bolo dovolené, v rodnom Sliači hrávala o polnoci kapela a spievali sa koledy. Kanadské Vianoce sa slávia približne ako naše, ale o jeden deň neskôr, t. j. 25.12. Rodiny sa snažia byť čo najviac pospolu. Po slávnostnej večeri sa ide do kostola. Od piatej hodiny popoludní znejú z každého kostola krásne koledy a spevy. Je tam veľká súdržnosť rodín i Slovákov práve cez tieto sviatky.

Spracovala A.G.

Čo ti dáme, Ježiško do jaslí?

Vo chvíli, keď jeseň zvliekala svoj šat, ani záplavy lístia by nestačili na popísanie našich prosieb Tebe, Pane Ježišu. Je ich toľko, že by ich kopy zastrelí slnko a zastavili aj toky riek. Tu Ti ponúkame, čo ťaží srdcia ľudí, ktorých stretávame a po čom túžia. Prijmi ich a urob s nimi zázrak premenenia. Tak nádherne to vieš iba Ty jediný, keď prichádzaš k nám ako malé nevinné dieťa. Nech môžeme naplniť Tvoje slová: „Keď nebudete ako deti...“

- Som pokrstená, mám všetky sviatosti, ale vieru akosi nežijem. Neviem, či niet času...

- Mne spôsobil svokor veľa bolesti. Aj keď už má 90 rokov, nedokážem mu len tak ľahko odpustiť, ani moje deti.

- Tí, čo sedávali vedľa mňa v kostole, boli falošní, mali dve tváre, v mnohom mi ublížili. Radšej sa modlím doma, k sviatostiam nechodím, hriech nemám.

- Môj otec je hrubý ku mne i k sestre, ani veci po nebohej mame nám nechce na pamiatku podarovať. Všetko zožerú mole a hrdza.

- Cítim stále bolesť, keď ma nikto nechápe. Sestra ma odsudzuje.

- Náhle mi zomrel mladý manžel, nestihli sme sa rozlúčiť. Tá rana bolí, neviem sa s tým vyrovnáť.

- Strácam pôdu pod nohami. Manželka sa dala sa so mnou rozviesť. Máme spolu tri deti, všetky ich ľúbim. Už nevládzem.

- Spáchal som ťažký zločin. Som vo väzení. Lutujem to. Spôsobil som bolesť všetkým doma, aj bývalým spolužiakom.

- Neviem sa zbaviť svojich ťažkých, aj intímnych zlozvykov, ktoré mi ubíjajú dušu.

- Urobil som niekde chybu vo výchove. Deti nežijú v usporiadaných manželstvách. Môj život bola kariéra, tituly. Iným som pomáhal, sebe neviem. Manželka mi asi mnohé neodpustila. Ja ju ľúbim...

- Bojím sa o svoju dcéru. V novom dome jej ubližujú.

- Deti ma neustále za môj dávnejší život odsudzujú, neodpustili ani mne, ani ich otcovi. Zabíla som svoje nenarodené dieťa.

- Sme na kraji biedy, niet dosť peňazí. Neviem, čo budem robiť, začínam si zúfať, bojím sa zajtrajšieho dňa.

- Rodičia žijú odlúčené v jednom dome. Nevieme sa rozhodnúť, komu pomôcť skôr, máme ich radi rovnako. Veľmi tým trpíme.

- Máme všetko a deti nemáme. Pre koho to bude?

- Bojím sa o svojho muža. Pije, peniaze nám nedáva, ani sám sa toho nechce zbaviť. Nevie rozlíšiť, čo potrebujeme, vidí len seba. Deti sa začínajú ku mne správať arogantne ako on.

- Máme veľkú bolesť. Umrel nám syn. Odišiel zo sveta dobrovoľ-

Ježišu, môj Spasiteľu, nauč ma pravde. Hovor ku mne v hĺbke môjho srdca, aby som sa mohol vrátiť s modlitbou do poníženosti jasličiek. Daj, nech sa Tvojou milosťou zbavím strachu z pokoreného Boha s telom novorodenca a s dušou ľudského dieťaťa spojeného s Božskou osobou. Bud' pre mňa pravdou! Nech dokážem ohnúť svoj stuhnutý chrbát pred živou pravdou, ktorá je tak veľmi ďaleko za mojou obmedzenou myšliou. Amen.

Ó, Kriste Ježišu, len Ty sám si pravda. Pomôž nám spoznávať veci také, aké sú. Pomôž nám, aby sme vedeli posúdiť všetky naše plány, naše hodnoty a všetky naše túžby podľa Tvojich slov a podľa Tvojej pravdy. Ak sme povolani niekoho vyučovať, nech to robíme len podľa Tvojej pravdy. Ak sa od niekoho učíme, nech sa učíme iba pravdu, ktorú si nás iba Ty učil a ktorú si Ty hlásal. V tomto hlučnom svete, plnom falošných myšlienok, veľkých klamstiev a hlúpych otázok, otvor nám naše uši, aby sme počúvali Teba, pravdu, ktorá sa nikdy nemení. Amen.

ne v chorobe. Teba Bože miloval. Medzi našu lásku sa vkradla nedôvera.

- Moji rodičia doteraz neprijali môjho manžela. Je v nich voči nemu neláska a nepokoj. Súrodenci sú rozhádani.

- Nevážim si sám seba. Nemám odvahu prijať sa, aký som.

Drahý Ježišu, bolí to, keď chceme všetky svoje trápenia zvládať vlastnými silami. Prosíme Ťa, daj nám silu prijímať Tvoje rozhodnutia, aj keď im nerozumieme. Ty si nám povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ Nauč nás byť v našich chorobách maličkými, odovzdávať Ti naše vnútra, bolesti, krivdy, pýchu, zranenia, vlažnosť a chlad našich srdc. Uzdrav nás Duchom Svätým, nech sa môžeme stať Tvojimi deťmi a tak šíriť Tvoje kráľovstvo medzi našimi blízkymi. Toto Ti vkladáme do Betlehenských jaslí. Odpusť, ak sú tvrdšie ako slama, na ktorej si ležal Ty, Boží Syn. R

Panna Mária - Nepoškvrnená

Boh - Otec milosrdenstva chcel, aby s ním Mária spolupracovala, preto bol nutný jej slobodný súhlas. Mária bola obdarovaná mimoriadnou milosťou kvôli Ježišovi Kristovi. Bola uchránená od akejkolvek škvrny dedičného hriechu. Z Božej milosti ostala aj bez osobitného hriechu. V Starom zákone je táto výsada Panny Márie naznačená v rajskom prisľúbení: „Nepriateľstvo ustanovujem medzi tebou a ženou, medzi tvojím a jej potomstvom, ono ti rozšliape hlavu a ty mu zraníš päť.“ (Gn 3, 15)

Nepriateľstvo, ktoré Boh ustanovuje medzi diablom a Máriou znamená, že sa jej nedotkne nijaký hriech, teda ani dedičný, lebo každý hriech je víťazstvo diabla nad človekom.

V Novom zákone sa zasa dočítame o tom, ako anjel pozdravuje Máriu: „Zdravas Mária, milosti plná, Pán s tebou.“ (por. Lk 1, 28) Plnosť milosti, ktorú Mária dostala, zahŕňa aj časovú plnosť, teda aj prvý okamih počatia.

V prvokresťanskej cirkvi sa hovorí o Máriinej svätosti na základe globálnej intuície viery (sv. Hypolit Rímsky, sv. Augustín). V 13. stor. františkán bl. Ján Duns Scotus (†1308) tvrdil, že Panna Mária bola vďaka milosti uchránená od dedičného hriechu. Dokonalejšie je uchrániť niekoho od hriechu, ako mu potom hriech odpúšťať. V baroku kontroverzie ustávajú a v roku 1854 je definovaná dogma na základe regresívnej metódy, ktorá sa líši od

historickej. Päť rokov pred vyhlásením dogmy pápež Pius IX najskôr urobil anketu s biskupmi. Zo 603 opýtaných 546 súhlasilo, že P. Mária je nepoškvrnená počatá.

Dogma o nepoškvrnenom počatí ktorú 8.12. 1854 vyhlásil pápež Pius IX. bullou *Ineffabilis Deus* (Nevýslovný Boh) vyznáva učenie že: „preblehoslavená Panna Mária bola v prvej chvíli svojho počatia osobitnou milosťou a výsadou všemohúceho Boha, vzhľadom na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, uchránená a nedotknutá od akejkoľvek škvrny dedičného hriechu,“ (porov. KKC 491)

Vyhlásenie dogmy nebolo reakciou na žiadne herézy, ale išlo o potvrdenie stáročnej viery. Vo vyhlásení dogmy sa odzrkadľuje vyjadrenie doby, ktorá potrebovala oslavu veľkosti Boha. Výraz nepoškvrnená nenachádzame vo Svätom písme. Niekedy dochádza k jeho nepochopeniu a vykladá sa ako počatie Ježiša bez hriechu (a hriechom sa rozumie pohlavný styk). Ježiš síce bol počatý inak než pohlavným stykom, ale „nepoškvrnené počatie“ sa týka začiatku života Panny Márie, nie Ježiša. Ona bola počatá bez hriechu. Hriechom je myslený dedičný hriech včítane následkov, v žiadnom prípade nie pohlavný styk. Po prvé na manželskom sexuálnom živote nie je nič hriešneho a po druhé Mária bola počatá svojimi rodičmi normálnym pohlavným stykom.

Katolícka cirkev nás učí, že Ježišova Matka je spojená so všetkými v Adamovom potomstve, ktorí potrebujú spásu (LG 53). Ale pretože je „osobitným a výnimočným spôsobom spojená a Kristom“ (RM 8), vzhľadom na zásluhy svojho Syna bola vykúpená „vznešeným spôsobom“. „Máriino predurčené materstvo, ktoré mala osobitne prijať, je od počiatku rovnocennou náhradou toho, čo pre iných znamená krst dieťaťa; účinné prisľúbenie milosti Ježiša Krista, ktoré vylučuje dedičný hriech a vždy predchádza vlastné slobodné konanie človeka k jeho spásu“ (LG 53). Boh ju viac ako ktorúkoľvek inú osobu požehnal.

Otcovia východnej tradície nazývajú Božiu Matku „Celá svätá“ (po Grécky Panagia) a oslavujú ju ako „uchránenu od akejkoľvek škvrny hriechu, akoby Duchom Svätým stvárnenú a utvorenú ako nové stvorenie“ (KKC 493).

Treba vidieť prejav Božej priazne voči Márii, ktorá mala ako reprezentant ľudstva vysloviť áno Trojjedinému. Mária „počala“ Spásu pre všetkých a to ju posväcuje do tej miery, že je prototypom, predobrazom vykúpeného človeka a samotnej Cirkvi.

Prednášku ThDr. J. Móricaovej spracovala Mgr. V. Mádrová

Svetlo sveta,
svetlo života,
sviet' na mňa
a na tých, ktorí
sú mi drahí, aj na
celý svet. Otvor
naše zaslepené
oči a napriam
naš zrak na
Tvoju prítomnosť,
ktorá je vo
všetkom okolo
nás. Pomôž nám
uvidieť tých, ktorí
milujú, tých,
ktorí poznajú,
tých, ktorý sú
v núdzi - uvidieť
ich vo svetle
Tvojej lásky pre
nás všetkých.
Odvráť náš zrak
od márnivosti
a od pomínutelných
vecí
a pomôž nám
uvidieť Tvoju
prítomnosť ešte
jasnejšie a tešiť
sa v Tvojom
svetle.
Amen.

Pane Ježišu

Kriste, Ty si nám
prisľúbil, že nám

pošleš svojho

Ducha,

Svätého Ducha.

Pošli ho

v hojnosti, aby

nás mohol učiť,

ako sa máme

modliť, lebo by

sme sa mali mod-

liť v adorácii.

Pomôž nám vždy,

keď sa objavia

pochybnosti.

Pochybnosti,

ktoré vychádzajú

z pochabej viery,

že naše mysle sú

schopné poňať

večnosť a Božie

veci. Daj nám

svojho Ducha

Svätého, aby bol

naším učiteľom,

ktorý nás učí

v našom vnútri.

Rozmnož našu

vieru.

Amen.

**Novonarodený Ježiš nech vzbudí
v našich srdciach lásku,**

- aby sme boli navzájom poslami lásky,

- aby sme sa oslobodzovali od každej zloby

- a aby nám všetko slúžilo k dobrému.

**Tak sa naša vzájomná jednota
stane znamením Božej lásky...**

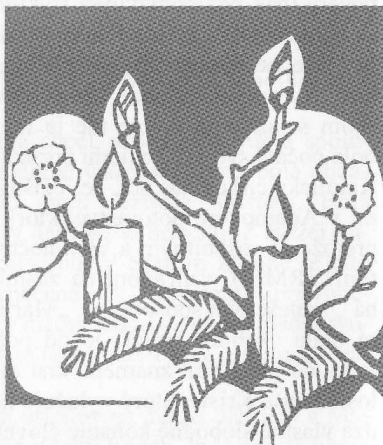
**Nech je každý okamih nového roku 2004
prežiarený láskou nášho Pána.**

**Maroš Milo
administrátor**

**Mons. Ján Bednár
dekan**

Pozrite, hľa, prichádza!

Príchod Ježiša Krista, teda Slovo, ktoré sa stalo Telom, Vtelený Boh - to je ústredná pravda kresťanskej viery. Všetko, čo sa vyskytuje v živote kresťana, závisí od tejto pravdy a je ňou podložené. Otec Benedict Groeschel (autor knihy, z ktorej sú

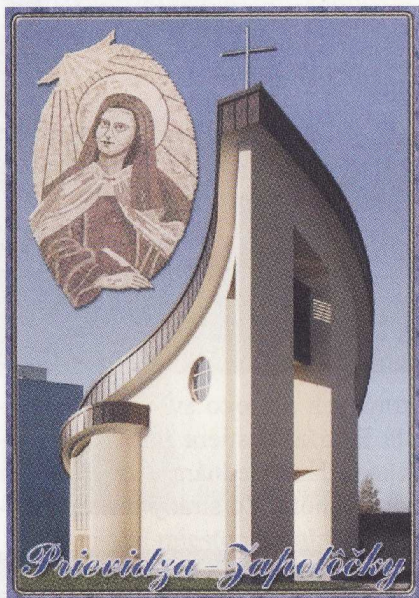

modlitby v Bartolomeji), jeden z najpopulárnejších duchovných spisovateľov dnešnej cirkvi v Amerike, ponúka na margo Svätého písma a spisov cirkevných Otcov vnútorné zamyslenia o príchode Krista - v histórii, v našom osobnom živote a na konci časov. I keď túto sériu meditácií pripravil osobitne na Adventné obdobie a Vianočné obdobie, môže sa využiť aj počas celého roka ako zamyslenia o tajomstve Vtelenia večného Božieho slova, ktoré vzalo na seba ľudské telo a dušu. M.M.

Keď sa z neba sypú milosti

Sobota 15. novembra 2003 bola výnimočná nádhernou udalosťou - konsekráciou nového farského kostola, zasväteného sv. Terézii z Lisieux, učiteľke Cirkvi vo farnosti Prievidza - Zapotôčky a požehnaním pastoračného centra a fary pri tomto

Často prejdú celé storočia, kým sa v niektorom meste postaví druhý alebo ďalší kostol. V Prievidzi je prvý Mariánsky kostol z r. 1212, druhý farský sv. Bartolomeja z r. 1332 a tretí piaristický Najsvätejšej Trojice z r. 1666. A teraz sa práve našej generácii podarilo na začiatku tretieho tisícročia postaviť v novej farnosti na sídlisku Zapotôčky štvrtý kostol v Prievidzi. Svoje dojmy a spomienky si budeme uchovávať vo svojich srdciach s veľkou úctou.

Slávnostné chvíle umocnila prítomnosť apoštolského nuncia Mons. Józefa Henryka Nowackeho, banskobystrického diecézneho biskupa Mons. Rudolfa Baláza, našich prievidzských kňazov, vyše 30 diecéznych kňazov, dvoch diakonov zo seminára, miništrantov, 20 rehoľných sestier, veľa dobrodincov, množstvo veriacich, mládeže a detí.

Medzi vzácnymi hosťami boli: za mesto Prievidza pán primátor Ing. Ján Bodnár, za projektantov Ing. Marián Kohan, za zhotoviteľov Banské stavby a.s. Ing. Jaroslav Kapusta a Ing. Miroslav Beka, za MV staving a.s. pán Milan Vlnieška, za stavebný dozor investora pán Marián Bartuš, autor interiéru pán Ladislav Vöröš a ďalší významní hostia.

Slávnostnú sv. omšu celebroval Mons. Rudolf Baláž.

„Nech v tomto dome modlitby prebýva milosrdný Otec.“ spieval v liturgii otec biskup Mons. Baláž. Pokračoval v príhovore: „Máme veľkú radosť, že môžeme svätiť tento kostol.“

Pán Marián Bartuš odovzdáva otcovi biskupovi kľúč od kostola

PRÍHOVOR, KTORÝ PREDNIESOL 15.11.2003 APOŠTOLSKÝ NUNCIUS J.E. HENRYK JÓZEF NOWACKI

„Pane, milujem dom,
v ktorom prebývaš,
a miesto, kde je stánok
Tvojej slávy.“

(Ž 26,8)

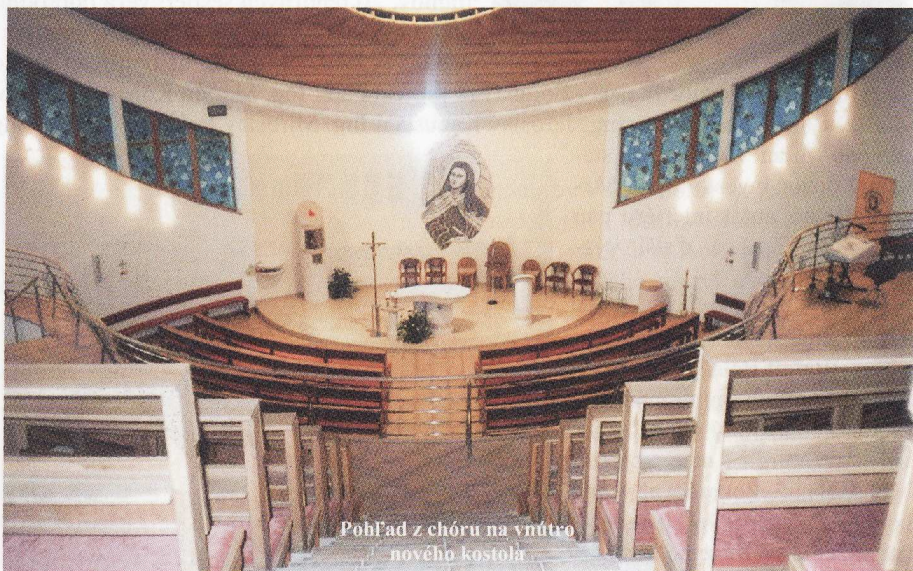
Drahí bratia a sestry!

S veľkou radosťou som prijal pozvanie na dnešnú slávnosť konsekrácie vášho farského kostola, zasväteného sv. Terézii z Lisieux, učiteľke Cirkvi.

Úprimne pozdravujem všetkých prítomných na tejto sv. omši. Predovšetkým pozdravujem otca biskupa Rudolfa Baláža, pastiera Banskobystrickej diecézy. Pozdravujem drahého pána dekana Jána Bednára a zároveň mu blahoželám k pápežskému menovaniu za Monsignora. Zo strany biskupa Ru-

Lod' nového kostola sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi

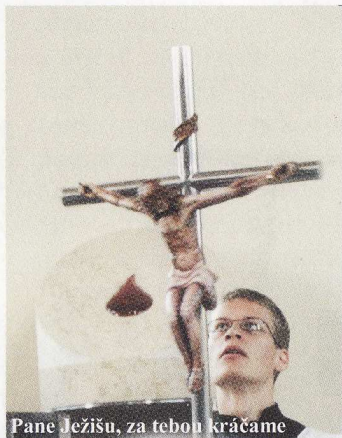

Pohľad z chóru na vnútro
nového kostola

dolfa, ktorý poprosil Sv. Otca, aby tento titul udelil pánu dekanovi Bednárovi, je to prejav veľkého uznania jeho zásluh, obetavej práce a kňazského života. Želám mu, aby aj naďalej plný horlivosti a starostlivosti o Kristovu Cirkev slúžil Bohu a ľuďom. Pozdravujem dôstojného pána administrátora tejto novej farnosti. Pozdravujem prítomných kňazov, rehoľníčky, aj vás, bratia a sestry.

Konsekrácia kostola je jednou z najdôležitejších udalostí v dejinách farnosti

Pane Ježišu, za tebou kráçame

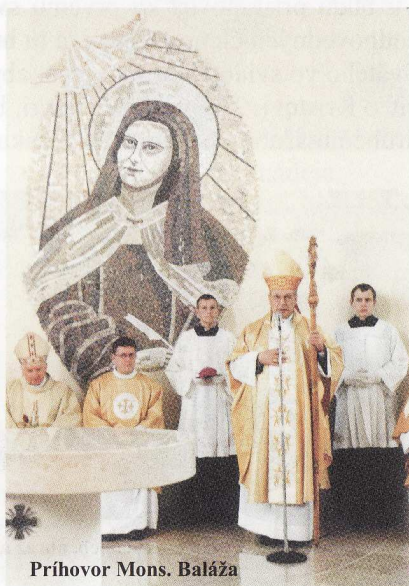
Boží ľud vchádza do kostola

a je to aj najväčší sviatok tohto veriaceho spoločenstva. Lebo od dnešného dňa Boh Otec bude mať svoj dom vo vašej farnosti a začne navždy aj viditeľným spôsobom prebývať medzi vami. Boh, ktorý je nekonečný a všadeprítomný, nie je viaza-

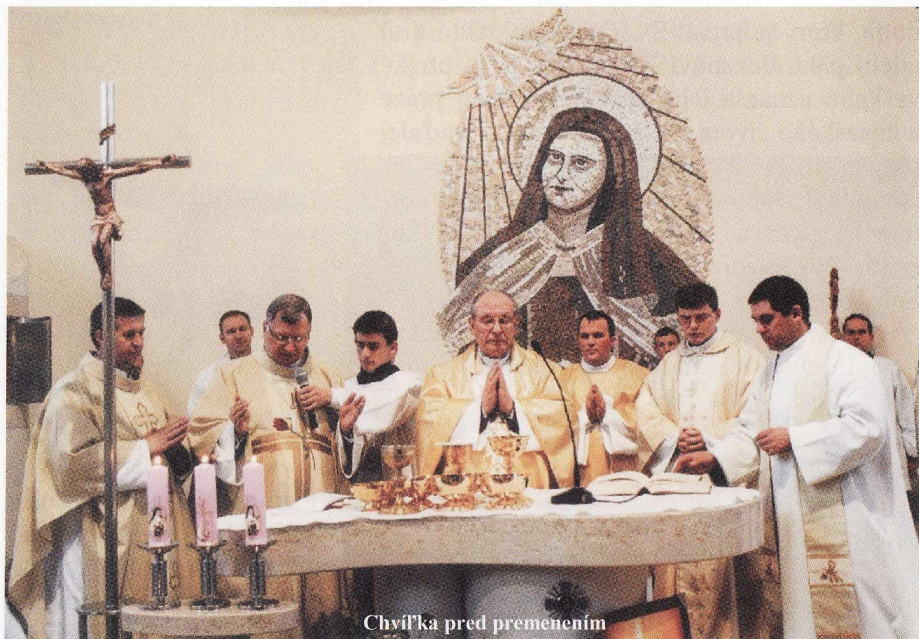
ný na nijaké miesto a nijaký materiálny príbytok, ale keď súhlasí s tým, aby mu človek postavil na zemi chrám, tak jedine preto, aby ľudia mali miesto, kde budú vzývať jeho meno a kde budú prejavovať svoju úctu, oslavu a vďaku celej Najsvätejšej Trojici – Bohu Otcovi, Božiemu Synovi a Svätému Duchu.

Tento pekný kostol, konsekrovaný pred niekoľkými minútami, je znakom vašej úprimnej a hlbkej viery a vašej starostlivosti o duchovný rozvoj. Nešetřili ste materiálnymi obetami, venovali ste svoju prácu a námahu a dnes vidíte ovocie toho všetkého.

Od dnešného dňa budú do tohto

Príhovor Mons. Baláža

Chvilka pred premenením

kostola prichádzať starší i mladí, rodičia aj deti. Denne sa tu budete schádzať ku spoločnej modlitbe, ale predovšetkým v nedeľu, aby ste mali účasť na Eucharistickej obete.

Tu sa prijatím sviatosti krstu z vašich detí stanú milované deti Božie. Tu budú pristupovať ku prvému sv. prijímaniu, aby postupne dozrievali na zodpovedných členov Cirkvi, a tu budú prijímať potrebnú silu a svetlo Ducha Svätého vo sviatosti birmovania, aby boli schopní celým životom verne svedčiť o Kristovi. Tu, pri tomto oltári, budú vaši synovia a dcéry vzájomne jeden druhému sľubovať manželskú lásku a vernosť na celý život, aby tak utvárali

pevné základy svojich rodín. Tu, v tomto kostole, budete od milosrdného Boha prijímať odpustenie hriechov a novú silu žiť v milosti posväcujúcej. Tento chrám je teda naozaj svätým miestom, je skutočným Božím prýbytkom, ktorému treba

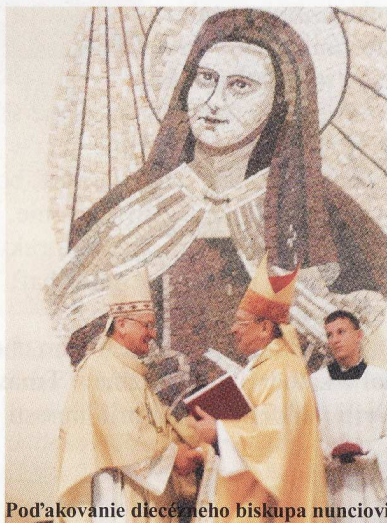
Obetné dary: kríž, ruže, chlieb, obraz a slávnostná torta

Mons. Baláž odovzdáva dp. Milovi listinu o posvätení nového kostola

prejavovať veľkú úctu a starať sa oň, ale predovšetkým treba ho často navštevovať. S radosťou prichádzajte do tohto kostola a úprimne sa zhovárajte s Ježišom, ktorý je skutočne prítomný v Najsvätejšej sviatosti Oltárnej. Prednášajte mu svoje radosti aj svoje žiale. Sv. Otec Ján Pavol II.

v apoštolskej exhortácii *Ecclesia in Europa* napísal: „Ježiš Kristus je naša nádej. Stal sa jedným z nás, stal sa účastníkom nášho života.“ (Porov. EE 19) Preto jedine On môže účinne riešiť našu ľudské problémy, naplniť naše srdcia pokojom, istotou a odstraňovať naše obavy. Tu, v tomto kostole stretnete Ježiša, ktorý na vás stále čaká a chce spolu s vami kráčať vašim životom. Tu vždy zakúsíte jeho lásku, jeho odpustenie a dobrotu. Hovorím to vám, rodičia, ktorí túžite čo najlepšie vychovať svoje deti a máte obavy o ich budúcnosť. Hovorím to vám, deti a mládež. Kristus nikdy nesklame, On je ten najlepší priateľ. Po každom stretnutí s ním budete

Pod'akovanie dieťaťného biskupa nunciovi

Udelenie titulu Monsignor pánu dekanovi

silnejší a plní nádeje. Patrónkou tohto kostola je svätá Terézia z Lisieux, učiteľka Cirkvi. Táto mladá rehoľníčka a mystička bola presvedčená, že láska každého človeka k Bohu sa meria láskou k blížnemu. Svoju „malú cestu“ k dokonalosti uskutočňovala úplnou oddanosťou Bohu a tým, že všetko prijí-

mala ako obeť za spásu sveta.

Sv. Terézia je pre vás veľkou výzvou, aby ste svoj život budovali na láske k Bohu a k blížnemu. Nie je možné milovať Boha a zároveň odmietat' človeka, či odťahovať sa od neho. A naopak, kto miluje človeka, v tom prebýva Boh.

Hľadajte v tomto Božom dome silu a motiváciu k úprimnej láske k blížnemu. Učte sa tu v tomto kostole, mať v úcte človeka, život, rodinu aj seba samých. Želám vám, aby vaša farnosť bola živým spoločenstvom ľudí, pre ktorých evanjelium, čiže Ježišovo učenie, je ukazovateľom smeru a svetlom.

Buďte ľuďmi, ktorých ruky sú vždy vystreté k blížnemu a ich srdce je otvorené a pripravené pomáhať. Buďte tichí, ochotní odpúšťať, majte čisté srdce a buďte milosrdní.

Pri tejto príležitosti vám chcem pripomenúť slová Sv. Otca, ktoré povedal v katedrálnom chráme v Trnave: „Prajem vám, aby ste vo svojich srdciach živilí vedomie Božej prítomnosti počúvaním jeho slova, modlitbou, slávením sviatostí a službou blížnemu.

V každodennom živote sa tak stanete ohlasovateľmi i svedkami milujúcej a spasiteľnej Božej prítomnosti v dnešnom svete.“

Kiež sa tieto slová stanú programom pre celú vašu farnosť, pre vaše rodiny a pre všetkých.

Pastoračné centrum s farnosťou

Bojnice plné Božieho požehnania

„V sobotu 15. novembra spolu s Prievidzou, ktorá sa tešila dopoludnia z konsekrácie nového kostola na Zapotôčkoch, sme prežili takúto radosť aj my o 15:00 hod. za účasti Mons. ThDr. Tomáša Galisa, banskobystrického pomocného biskupa, ktorý konsekraval kostol aj nový kamenný oltár. Na konsekrácii sa zúčastnila aj delegácia z Talianska z mestečka Rosta, neďaleko Turína, ktorí uzavreli o 12:00 hod protokolárne zmluvu s našim mestom a tak nadviazali partnerské družobné vzťahy.“ Týmito slovami začal svoje rozprávanie o rekonštrukcii kostola sv. Martina, biskupa dp. František Havlík, dekan v Bojniciach.

Mons. Galis konsekruje oltár

Z rozhovoru s dp. dekanom sme sa dozvedeli dôvody, priebeh zložitej a náročnej rekonštrukcie.

K rekonštrukcii kostola viedlo to, že bola veľmi narušená statika klenieb v chráme. A to bol ten prvý povel, že s kostolom treba niečo robiť. Ťažko je začínať tak rozsiahle práce, keď je zdroj financií veľmi obmedzený.

Dp. Havlík pokračoval:

„Mali sme naozaj veľké šťastie, že poslankyňa Národnej rady Slovenskej republiky MUDr. Anna Záborská z rezerv vlády pomohla získať milión korún a to bol taký imperatív, aby sme sa pustili do prác. Potom sme si urobili projekt rekonštrukcie interiéru a exteriéru. Náklady sa vyšplhali na 7 – 8 miliónov. Predali sa nejaké cirkevné majetky, ktoré vlastnila naša farnosť asi vo výške 2,9 mil. korún, k tomu zbierky veriacich, spomínaný milión a po skoro roku prác sa mohol kostol sprístupniť.“

Práce začali zaujímavo mesiac pred narodením Pána na sviatok Kataríny Alexandrijskej v chladnom počasí. Začalo sa so statikou. Robila ju firma Kamil Dymo a.c. marketing zo Žiaru nad Hronom. Najväčšie zdržanie prác bolo spôsobené výskumom pamiatkárov a archeológov, pretože sa predpokladalo, že by tu mohli byť zaujímavé archeologické objavy. Kostol je postavený na mieste, kde sa dali takéto objavy predpokladať. PhDr. Peter Baxa

Dobrorečíme ti, Bože, Pane svetov...

Chvíľa pred premenením

z Bratislavy objavil základy prvotného kostola, akejsi post cyrilometodskej starej baziliky a v chrámovej lodi sa našli hrobky významných cirkevných hodnostárov. Aj tieto archeologické práce musel investor, čiže Rím. kat. farský úrad Bojnice zafinancovať. Zo súťaže o vykonávateľa ostatných rekonštrukčných prác (okrem statických) víťazne vyšla spoločnosť STS s.r.o. Prievidza. Svoje rozprávanie dp. Havlík zakončil úprimnými slovami vďaky: „Chcel by som poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pricinili, aby sme už mohli vojsť do krásneho, vynoveného

Nový kríž -
symbol našej spásy

kostola. Ďakujem tým, zhotovili nový oltár z chorvátskeho mramoru z Kamparnaru, t.j. firme Ivana Trnku zo Žiliny – Bytčice., ďalej všetkým našim Bojnickým veriacim, ktorí sa pricinili svojimi milodarmi, prácou, modlitbami, vďaka aj našim ženám, ktoré krásne pripravili kostol na konsekráciu.“

M. Melicherčíková

Slávnostné požehnanie veriacich

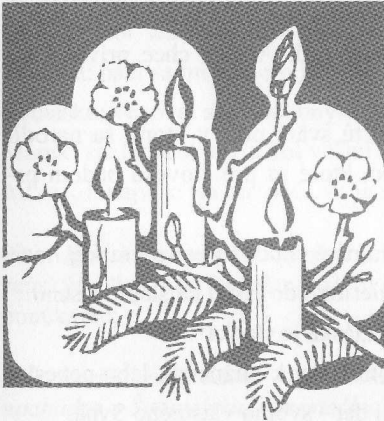

Ako vstúpil Boh

(svedectvo)

Pred niekoľkými mesiacmi na prvý piatok nás poprosili počas duchovnej obnovy vo Zvolene obyvateľky z jednej dedinky o modlitbu pre ťažko chorú ženu, ležiacu v kóme. Do modlitieb za ňu boli zapojení aj pútnici v Krakove pri Božom milosrdenstve, jednoducho celá dedina.

Ešte nemala ani štyridsať rokov, matka dvoch detí. Spojili sme sa s jej mamou a chceli sme ju navštíviť v nemocnici. Ležala na izbe intenzívnej starostlivosti, takže nás lekári pôvodne pustili dnu iba na pár minút. Na oddelení bolo veľké okno a sestry sledovali každý pohyb pacientky. Ťažko je ale hovoriť o pohybe, lebo nereagovala na žiadne podnety z vonku. Dve z nás obliekli do sterilného odevu, dostali sme rúška, a tak sme šli dnu. Ďalšie dve priateľky sa ostali modliť vonku. Stav pacientky bol veľmi vážny. Lekári a sestry robili, čo bolo v ich silách. Do ťažkého ticha začala jedna pomaly spievať a jej mama sa modlila. Prosila dcéru o odpustenie. Prihovárala sa jej, aby mala chuť žiť kvôli deťom. Keď sme už mysleli, že nás

pošlú preč, spýtala sa jej mama: „Jarka, počuješ nás? Stisni mi ruku, ak vieš, že sme tu.“ Po chvíli pacientka so zavretými očami pohla ukazovákom a takto začala pomaličky vnímať. Maminou túžbou bolo, aby dcéra, ktorá mala síce sviatosti, ale nepraktizovala vieru pred úrazom, prijala k sebe kňaza a sviatosť pomazania chorých. Dcére po tejto prosbe začali tiecť slzy a stiskom ruky súhlasila. Ešte v to popoludnie prijala sviatosť z rúk Mons. Paliatku, ktorý ju kedysi učil náboženstvo. Ráno ju operovali v ťažkom stave mozgu. Úžasný Boh konal aj cez ruky lekárov. Prešlo päť mesiacov, po prekonaní rekonvalescencie bývalá pacientka si už môže privinúť svoje deti a začína pracovať. Rodina sa teší, že Vianoce prežijú spoločne.

Nepoznáme cesty, ktoré nám Boh pripravil, ani spôsob, akým si nás bude formovať. Čaká na Jarkine aj naše úplné áno, aby sa On mohol svojím Milosrdenstvom osláviť v nás.

Anka G.

Pane Ježišu,
 rozmnož našu
 vieru! Odrát'
 naše oči od vecí,
 ktoré nie sú
 dôležité a naše
 srdcia od toho,
 čo je plytké.
 Pomôž nám, aby
 sme pocítili
 radosť, akú mali
 pastieri alebo
 traja králi. Daj
 nám trošku
 z toho zázraku,
 ktorý prežívali
 Mária a Jozef.
 Pomôž nám, aby
 sme sa vedeli
 podeliť s tými,
 ktorých milujeme
 a so všetkými
 tými, ktorých
 poznáme
 o skutočne dobrú
 zvesť, že Pán
 prichádza.
 Daj mi pevnú
 vieru, aj keď bu-
 dem čeliť nešťas-
 tiu, alebo tragé-
 dii. Nech na ne-
 odradí poznanie,
 že musím niesť
 kríž, aké nesú aj
 ostatní ľudia,
 dokonca neveria-
 ci. Pomôž mi
 spoznať, že roz-
 dielnosť medzi
 nimi vychádza
 z viery, s ktorou
 tieto veci robíme.
 Amen.

Vianočné symboly

Pane, prosím o odvahu. Daj mi ju. Nech sa nenechám zastrašiť, nech sa nezľaknem, alebo nech nemlčím. Daj, aby som sa s úsmevom a radostou podielil o Dobrú zvesť, aby som vyzeral aj navonok ako veriaci, lebo tejto zvesti skutočne aj verím. Nech nie som zbabelý, ale radšej odvážny a naplnený údivom, štedrosťou a vďačnosťou. Ako často oslabujem Tvoje posolstvo tým, že si dovoľím robiť kompromisy. Ako často kupčím s Tvojím slovom a nepočúvam Tvoje rady. Pomôž mi vyrovnať pre Teba chodníky, aby som prišiel k ešte opravdivejšej viere, nádeji a láske. Amen.

Sviečky: Pripomínajú nám Ježiša Krista a zároveň si nimi pripomíname aj tých, ktorí nás už predišli do večnosti.

Zvončeky: Volajú nás k modlitbe chvály a vďaky za našu spásu

Gulky: Sú náhradou za jablká a pripomínajú nám hriech prvých rodičov, ktorí jedli ovocie zo zakázaného stromu, ale aj vetu o dobrom strome, ktorý prináša dobré ovocie (Mt 7, 17).

Zlaté a strieborné lamely a retiazky: Upozorňujú nás na to, že sa neraz necháme oslepiť tým, čo sa leskne, no nemá to večnú hodnotu.

Hviezda: Žiarila nad Betlehemom a doviedla tam nielen pastierov a mudrcov, ale aj chudobný ľud. Aj nás chce priviesť ku Kristovi.

Hviezdičky: Pripomínajú nám tú svätú noc, v ktorej sa narodil Ježiš, aby pre nás otvoril nebo, ktoré sa pre človeka pádom prvých rodičov zavrelo.

Slamené figúrky: Pripomínajú nám chudobu betlehemskej noci, v ktorej Panna Mária uložila Dieťaťko do jasiel na slamu a seno.

Sladkosti: Poukazujú na to, že „láska je sladká“.

Darčeky: Sú pre nás symbolom lásky k bližnému, lebo nebeský Otec nám daroval svoj najväčší dar - svojho vlastného Syna.

Jedlička: Symbol Stromu života.

Podľa knihy **Ukáž nám cestu** od Evy Pleškovej

PATROCÍNIUM sv. Jozefa Kalazanského slávime 27. 11. - je to sviatok piaristických učiteľov a pedagógov. Sviatok sa slávi v deň smrti nášho patróna. Keďže zomrel v auguste - cez prázdniny - školy oslavujú sviatok 27. novembra.

Menší žiaci napísali, čo o sv. Jozefovi Kalazanskom vedia:

Terezka: sv. J. Kalazanský je zakladateľom piaristických škôl a rehole piaristov

Pet'ko: bol učiteľom a kňazom

Magdalénka: páči sa mi na ňom, že bol dobrý k deťom

Sabínka: bol láskavý, milý, trpezlivý a poslušný.

Tánička: páči sa mi na ňom jeho láska k Bohu a k deťom

Tomáško: venoval sa chudobným deťom

Marek: zakladal školy a bol veľmi zbožný

Adamko: najviac sa mi páči, že je svätý

Páter Ján Lichtner deťom napísal príbeh zo života patróna kalazanských škôl, keď bol ešte malým chlapcom. Časť z neho vám ponúkame:

Bolo to ešte veľmi dávno - asi v roku 1564 - v Aragónsku, ktoré sa nachádza v Španielsku, v mestečku, ktoré sa doteraz volá PERALTA DE LA SAL.

Bolo pekné ráno a Jozef práve s mamičkou, ockom a starším bratom poďakovali zato, že sa opäť prebudili do nového dňa. „Mamička,“ vraví Jozef, „nie je to veľký dar, keď sa môžeme radowať zo všetkého, čo je okolo nás? Ja sa naozaj radujem. Aj svojim kamarátom o tom rozprávam. Je potrebné, aby sme boli za všetko vďační nášmu nebeskému otcovi...“ Mamička Mária pohladila tichúčko malého syna. Pozrela na neho a na znak súhlasu privrela svoje krásne oči.

Jozef potom - tak trochu zamyslený - odišiel a hral sa so svojimi kamarátmi. Mal ich rád. Boli to celkom dobrí chlapci. V ten deň bol predsa len akýsi nespokojný... Prečo? „Často, aj dnes, premýšľam o tom, že okrem krásneho a žiarivého je na svete aj dosť mrakov a chmár, ktoré voláme zlé skutky. Určite má v tom všetkom prsty ten Zlý. Tak ho nemám rád! Keby som ho chytil, popasoval by som sa s ním, aby už dal pokoj!...“

Pane Ježišu,
keď si prišiel,
iba málo bolo
tých, ktorí Ťa
pochopili a dokonca i tí, ktorí
Ťa nasledovali, si
často vyberali
svoju vlastnú
cestu. Chcem sa
stať Tvojím učeníkom,
ale tak často si vyberám
svoju vlastnú
cestu sám.
Vyhýbať sa hriechu je jedna vec,
ale celkom iné je
nasledovať Ťa
verne, odovzdané
a úplne. Pomôž
mi dnes, aby som
Ťa nasledoval
úprimnejšie
a zajtra ešte
o niečo viac. Buď
svetlom pre moje
kroky a buď
učiteľom mojej
duše, aby som
počúval len tých,
ktorí hovoria
Tvoju pravdu.
Amen.

Pane Ježišu,
otvor mi oči, aby
som Ťa videl
hladného, smäd-
ného, nahého,
chorého a vo
väzení, aby som
vedel prísť
k Tebe so štedrou
pomocnou rukou.
Daj, nech
poznám radosť
z dávania, aby
som sa stával čím
ďalej tým šted-
rejším a unikal
tak zo svojej
vlastnej sebec-
kosti. Pomôž mi,
aby som Ťa na-
šiel podobne ako
pastieri v tej
skromnej mašta-
li. Pane, tak čas-
to som sa aj ja
cítil ako Ján.
Chcel som
vedieť, kde si,
alebo či mi chceš
pomôcť. Asi to
pocítim v budú-
cnosti ešte znovu
a znovu. Daj mi
svojho Svätého
Ducha, aby som
Ti dokázal ostať
verný ako Ján.
Pomôž mi, aby aj
moja viera dáva-
la trochu svetla
tým, ktorí sa na-
chádzajú v mo-
jom okolí. Amen.

SOM MILOVANÝ A POŽEHNANÝ - II. časť

Lámať

Každý je zlomeným človekom. Naša krehkosť je taká vi-
diteľná, taká konkrétna a špecifická, že je niekedy o nej ťažké
myslieť a hovoriť. Všetci vodcovia a proroci Izraela, ktorí boli
jednoznačne vyvolení a požehnaní, mali veľmi zlomený život.
Ani my, milovaní Boží synovia a dcéry, sa našej zlomenosti ne-
môžeme vyhnúť. **Dotýka sa našej jedinečnosti. Spôsob, akým
som zlomený, ti hovorí o mne niečo jedinečné.** Svoju zlomenosť
skusujeme a prežívame vždy ako čosi výsostne osobné
a jedinečné. Som hlboko presvedčený, že každý človek prežíva
svoje utrpenie inak ako druhý. Je tak hlboko osobné, že porovná-
vanie málokedy človeku prinesie nejaké uspokojenie alebo úte-
chu. **To, ako sme zlomení, je vyjadrením našej individuality, po-
dobne, ako je ním spôsob nášho vyvolenia a požehnaní.** Sme
povolani prijat' svoje jedi-
nečné zlomenie, tak ako
máme prijat' naše jedinečné
vyvolenie a jedinečné po-
žehnanie. Ako reagovať na
našu zlomenosť? **Zbližiť sa
s ňou a nechať na ňu zos-
túpiť požehnanie. Musíme
nájsť odvahu objat' vlast-
nú zlomenosť.** Som pre-
svedčený, že uzdravenie je
častokrát také zložité len

preto, že nechceme poznať bolesť. Zvláštnym spôsobom sa táto
pravda dotýka bolesti, ktorú spôsobuje zlomené srdce. Z vlastnej
skúsenosti viem, že **cesta k uzdraveniu vedie cez prijatie utrpe-
nia a jeho prežitie.** Skutočný záujem o druhého znamená ochotu
navzájom si pomáhať premieňať našu zlomenosť na vstupnú brá-
nu do radosti. **Veľkou duchovnou úlohou milovaných Božích
detí je dostať svoju zlomenosť z tieňa zavrhnutia a postaviť
ju do svetla požehnaní.** Keď však budeme vytrvalo a pozorne
načúvať hlasu, ktorý nás oslovuje: *milovaný*, budeme schopný
prežívať svoju zlomenosť, nie ako potvrdenie svojich obáv, že
sme naničhodní, ale **ako príležitosť očistiť od nánosov
a prehliab'ť požehnanie, ktoré na nás spočíva.**

*Dovoľme, aby sa požehnanie dotklo našej zlomenosti. Takto sa
bude naša zlomenosť postupne pre nás stávať bránou k úplnému
prijatiu seba samých ako milovaných.*

Sme vyvolení, požehnaní a polámaní, aby sme sa mohli rozdávať.

Dávať

Štvrtým aspektom milovaného Božieho dieťaťa je dávať sa. **Len vtedy, keď sa rozdávame, naplno chápeme svoje vyvolenie, požehnanie i svoju zlomenosť.** Stávame sa nádhernými ľuďmi, ak dáme zo svojho čokoľvek – úsmev, láskavé slovo, stisk ruky, kus svojho života...celý svoj život. Ako milované Božie deti nachádzame svoje najväčšie naplnenie v tom, že sa **stane chlebom pre tento svet.** Naše dary, to sú tie mnohoraké spôsoby, ktorými sa prejavuje naša ľudskosť- priateľstvo, láskavosť, trpezlivosť, nežnosť, radosť, pokoj, odpustenie... to sú dary, ktorými sa máme obdarovávať. Sme vyvolení, požehnaní, zlomení, aby sme sa stali darom – nie iba počas života, ale i na jeho konci. **Pre milovaných Božích synov a dcéry je umieranie vstupnou bránou k plnému prežívaniu našej obľuby u Boha. Pre tých, čo vedia, že sú vyvolení, požehnaní a zlomení, aby sa mohli rozdať, je umieranie okamihom, keď sa stávajú čistým darom.**

Miesto záveru:

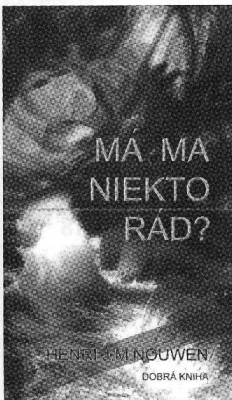
Ako ináč by vyzeral náš život, keby sme verili, že keď sa ho zriekame, rozmnožujeme si ho. Ako inak by vyzeral náš život, keby sme len uverili, že každý drobný skutok vernosti, každý prejav lásky, každé slovo odpustenia, každý kúsok radosti a pokoja sa rozhojní a bude rozhojňovať, pokiaľ tu budú ľudia, ktorí ho prijímú...a ešte im aj zvýši!

Toľko z knihy od **H.J.M. Nouwena – Má ma niekto rád?**

Boh je tu, oslovuje nás, vyvolil si nás, aby sme boli, požehnáva nás cez rôzne udalosti a ľudí, dopúšťa vo svojej láske a starostlivosti o nás naše jedinečné zlomenia, ktoré sa stávajú prameňom požehnania a prehlbujú nás a robí nás chlebom pre svet. A to všetko preto, lebo nás oslovuje: milovaný. Život milovaného Božieho dieťaťa prináša so sebou vedomie, že som človek, dielo Boha, ktorý túžil, aby som bol, žil, rozvíjal sa v plnosti darov, ktoré som dostal a tak mohol na konci ako vyvolený, požehnaný a polámaný odovzdať svoj život Bohu ako dar späť do jeho rúk... Nech nám všetkým Boh pomáha na tejto ceste k nemu, nech nás požehnáva a ochraňuje jeho láska a sprevádza na každom kroku nášho života nás i našich druhých...

S.M. Timotea, FDC

Pane
*a Dobrý pastier
 mojej duše, ako
 často si ma už
 zachránil a ja
 som to nepoznal.
 Keď som si mož-
 no uvedomil, že
 si ma vyslobodil,
 nezbadal som
 veľkosť Tvojej
 lásky a starostli-
 vosti o mňa.
 V temnote a ne-
 bezpečenstve tu
 bola vždy Tvoja
 ruka. Láskavý
 Spasiteľ, nepre-
 stajne zachraňuj
 mňa aj tých, ktorí
 sú mi drahí, aj
 celý svet, pretože
 Ty si k nám pri-
 šiel, aby si nás
 všetkých spasil.
 Daj mi svoj po-
 koj. Daj mi mi-
 losť, aby som
 vedel vložiť všet-
 ky veci, ba aj
 mojich drahých,
 do Tvojich rúk.
 Nech sa miluje-
 me navzájom
 v Tvojom pokoji.
 Amen.*

LITURGICKÉ OKIENKO

Bože múdrosti a sily, Bože poníženosti, ktorý si stvoril hviezdy aj atómy v harmonickom vzťahu, daj mi svojho múdreho a Svätého Ducha, aby som sa s úctou sklonil pri príchode Tvojho Syna, ktorý je ako človek nazývaný i Jozefovým synom.
Ó, Duchu Svätý, Ty oheň horiaceho kra, Ty si svojím konaním nenútil Pannu, ale slobodne sa rozhodla byť matkou Syna Božieho. Pôsob aj v našich srdciach tou istou Božskou mocou, ktorou si pôsobil na Mojžiša, aby sme uverili a boli spasení.
Amen.

7. decembra -2. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Vyzleč, Jeruzaleme, rúcho smútku a nešťastia a odej sa ozdobou Božej slávy naveky!
Bar 5, 1-9

R - Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť. Ž 126

Č2 - Boh mi je svedok, ako po vás všetkých túžim srdcom Krista Ježiša.
Flp 1, 4-6. 8-11

Ev - Ján chodil po celom okolí Jordána a hlásal krst pokánia na odpustenie hriechov... Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky! Každá dolina sa vyplní a každý vrch a kopec zníži, a čo je hrboľaté, bude cestou hladkou. A každé telo uvidí Božiu spásu.
Lk 3, 1-6

8. decembra -NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE (pondelok - prikázaný sviatok).

Č1 - I zavolať Pán, Boh, Adama a povedal mu: „Kde si? Kto ťa upozornil, že si nahý?!“
Gn 3, 9-15. 20

R - Spievajte Pánovi pieseň novú, lebo vykonal veci zázračné.
Ž 98

Č2 - Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca, i od Pána Ježiša Krista.
Ef 1, 3-6. 11-12

Ev - V šiestom mesiaci poslal Boh anjela Gabriela do Galilejského mesta, ktoré sa volá Nazaret, k panne zasnúbenej mužovi z rodu Dávidovho, menom Jozef. A meno panny bolo Mária. Anjel prišiel k nej a povedal: „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou... Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš!“
Lk 1, 26-38

14. decembra -3. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - Plesaj, dcéra Siona, jasaj, Izrael, teš a raduj sa z celého srdca, dcéra Jeruzalema! Sof 3, 14-18a

R - Plesajme a jasajme, lebo uprostred nás je Svätý, Boh.

Ž/ Iz 12, 2-6 /

Č2 - Ustavične sa radujte v Pánovi! Opakujem: Radujte sa!

Flp 4, 4-7

Ev - Ľud žil v očakávaní a všetci si o Jánovi v duchu mysleli, že azda on je Mesiáš. Ján pripravuje zástupy ľudí na Pánov príchod. Pýtajú sa: Co máme robiť?... Kto má dvoje šiat, nech dá tomu, čo nemá nijaké a kto má jedlo, nech urobí podobne!...
Lk 3, 10-18

Treba sa snažiť podporovať chudobných tak, ako to len je možné z lásky na Božiu slávu. Treba v sebe vzbudzovať hlboký súcit s úbohými a tými, čo sú bez prístrešia. Buďme svetlom pre slepých, sluchom pre hluchých, zdravím pre chorých, aby sme celé tvorstvo povolali do života v Božej milosti. (Sv. V. Pallotti)

21. decembra – 4. ADVENTNÁ NEDEĽA

Č1 - A ty, Betlehem, Efrata, primálny si medzi tisícami Júdu...

Mich 5, 1-4a

R - Bože, obnov nás, rozjasni svoju tvár a budeme spasení. Ž 80

Č2 - Nechcel si obeť ani dar, ale dal si mi telo. Hebr 10, 5-10

Ev - **Mária navštívila Alžbetu. Ona tiež očakáva syna... Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a Alžbetu naplnil Duch Svätý. Vtedy zvolala veľkým hlasom: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života!“**

Lk 1, 39-45

To, čo sa v nej počalo, je z Ducha Svätého. Ak chceme nasledovať Ježiša Krista, musíme nadovšetko dbať o Ducha. Celá naša vnútorná aktivita (rekolekcie, modlitby, rozjímania, čítanie Svätého písma) nás musí približovať k Ježišovi Kristovi, aby sme ho so všetkou úprimnosťou nasledovali, a to aj vo vonkajšej činnosti, ktorá má byť odzrkadlením vnútorného života. (Sv. V. Pallotti)

25. decembra – NARODENIE PÁNA (štvrtok – sviatok)

Č1 - Plesajte, jasajte, spolu, sutiny Jeruzalema, veď Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem!

Iz 52, 7-10

R - Uzreli všetky končiny zeme spásu nášho Boha. Ž 98

Č2 - Mnoho ráz a rozličným spôsobom hovoril kedysi Boh otcom skrze prorokov.

Hebr 1, 1-6

Ev - **Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh... Právě svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet.**

Jn 1, 1-18

Dnes zažiarí nad nami svetlo, lebo sa nám narodil Pán. Vtelené Slovo, ktoré je nekonečnou múdrosťou, chcelo všetkých naučiť, ako treba zachovávať mlčanie a pokoru, preto sa pre nás narodilo v hlbokom tichu uprostred tmavej noci a ukázalo sa ľudským očiam ako bezradné dieťa. Zoči-voči tomuto príkladu všetci, aj tí najvýrečnejší a najucenejší, mali by medzi sebou súperiť v zachovávaní mlčania a pokory. (Sv. Vincent Pallotti)

28. decembra – NEDEĽA SVATEJ RODINY – sviatok

Č1 - Kto miluje Boha, uzmieruje ho za svoje hriechy...

Sir 3, 3-7. 14-16

R - Blažení všetci čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách.

Ž 128

Č2 - Ako Boží vyvolenci, svätí amilovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trepezlivosť.

Kol 3, 12-21

Ev - **Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky... Po troch dňoch ho našli v chráme. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami... A Ježiš sa vzdával v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.**

Lk 2, 41-52

Pane Ježišu
 Kriste, Ty si sa
 narodil z urodze-
 ného kmeňa,
 vyvoleného ľudu,
 z kmeňa Jesseho,
 no prišiel si pre-
 to, aby si zachrá-
 nil nás všetkých.
 Nech aj vládco-
 via našej doby
 padnú v tichosti
 pred Tebou na
 kolená. Prosíme
 Ťa, vypočuj aj
 nás, ktorí sme
 nežidovského
 pôvodu, ktorí Ťa
 prosíme, aby si
 nás zachránil od
 zla. Otvor moju
 bytosť zázraku
 Tvojej milosti
 a daj, aby som už
 nikdy nebral
 tajomstvo spásy
 ľahostajne. Otvor
 moje srdce
 tajomstvu Tvojho
 Emanuela a jeho
 matke, ktorú si si
 vybral a ktorá
 v bázni a posluš-
 nosti odpovedala
 Tvojmu poslovi
 svojim áno.
 A nikdy nedo-
 pusť, aby sa pri-
 činením niekoho
 iného moje srdce
 zavrelo. Amen.

FARSKÁ KRONIKA OD 11. 10. 2002 DO 10. 11. 2003*Do farského spoločenstva sme sviatosťou krstu prijali***Farnosť PD - Mesto:**

Karolína Spišáková
 Antónia Miková
 Žofia Hrdá
 Samuel Macko

Matej Lacko
 Adam Pešan
 Viliam Bóocz
 Nikolas Konečný

Blahoželáme k prijatiu sviatosti manželstva**Farnosť PD - Mesto:**

MUDr. Bronislav Zlevský - Emília Lehotská
 František Orság - Zuzana Kobesová
 Peter Ozimy - Eliška Tomovičová
 Martin Blaščík - Martina Rončáková
 Jakub Frackowiak - Katarína Šmýkalová
 Ing. Ladislav Bihari - Ing. Silvia Hurtišová
 Vladimír Kvíčala - Lenka Balberčáková

Farnosť PD - Zapotôčky:

Pavol Daniška - Marcela Kysel'ová

S kresťanskou nádejou na stretnutie vo večnosti sme sa rozlúčili so zomrelými:

Markéta Toroniová 93 r.
 Florián Ertel 76 r.
 Andrea Kantorová 1 r.
 Emília Pivarčová 85 r.,
 Helena Pavlovičová 88 r.
 Mária Vážanová 89 r.
 MUDr. Kazimír Chrenko 69 r.
 Terézia Bujnová 73 r.

Margita Vaňová 87 r.
 Viktória Ďurčatová 97 r.
 Marta Kollárová 59 r.,
 Mária Takšonyiová 50 r.
 Zuzana Mjartanová 78 r.
 Emil Mello 61 r.
 Anna Hrušková 71 r.
 Rudolf Frimel 69 r.

Odpočinitie večné daj dušiam, Pane ...

Dňa 15. decembra uplynie päť rokov od úmrtia
 môjho drahého manžela **TIBORA KMEŤU**.
 Zavrel oči, srdce prestalo biť. Už ho neprebudí slnko,
 ani krásny deň. Na cintoríne sníva svoj večný sen.
 S veľkou vďakou v modlitbách na neho spomína
 manželka s rodinou.

OZNAMY

- Pre záujemcov **púte do Svätej zeme** je tu ponuka na púť v cene od 15 000,- Sk. Začne sa 7.2. 2004 a bude trvať šesť dní.

Zájemci sa môžu prihlásiť s peniazmi a pasom do Vianoc u **dp. Martina Mojžiša, Rím. kat. farský úrad Kaniaňka.**

- **V nedeľu 7.12. 2003 o 16:00** hod. bude vo farskom kostole sv. Bartolomeja i sv. Terézie z Lisieux stretnutie všetkých druhákov ZŠ spolu s rodičmi so sv. Mikulášom. Po krátkej katechéze dostanú všetci druháci od biskupa Mikuláša malé darčeky.

- **V pondelok 8.12. 2003** pri sv. omši o **15:30** v Mariánskom kostole a vo farskom o **16:30** hod a **18:00** hod udelíme sviatosť pomazania nemocných.

- Ťažko chorým doma udelíme túto sviatosť vo **štvrtok 18.12. 2003 od 8:00 hod do 13:00 hod.** všetkým, ktorých príbuzní nahlásia v kostole sv. Bartolomeja **do stredy** 17.12. 2003.

- **Spoločná sv. spoveď v Prievdzi bude 14. a 21.12. 2003 od 13:30 hod do 18:00 hod** súčasne v kostole sv. Bartolomeja, Najsvätejšej Trojice (piaristický) a sv. Terézie z Lisieux.

- Prosíme nahlásiť záujem o **koledovanie Dobrej noviny** vo vašej rodine **do nedele 21.12. 2003** vo všetkých kostoloch v Prievdzi.

- **Betlehenské svetlo** si budete môcť aj tento rok na Vianoce pri-niesť až do svojich domovov. Skauti s ním budú na vás čakať na týchto miestach:

Mesto (centrum) pri Trojičnom stĺpe
Na ul. Sv. Cyrila (Dlhá ul.) pri ABC markete
Sídliisko Zapotôčky

- kostol sv. Terézie

- ul. L. Ondrejova pri potravinách

Časť Necpaly pri Jednote

Sídliisko Sever pri ABC markete

Sídliisko Kopaničky - ul. Konvalinková 21

Staré sídliisko pri lekární Iris

Bojnice - pri lekární Noterдам

Aj na vigílnych sv. omšiach

Všimajte si podrobnejšie informácie, ktoré vám skauti umiestnia na všetky kostolné nástenky.

Pane Ježišu,

Ty si bol mojim

svetlom

už dlhý čas

a ja som Ti za to

vždy vďačný.

Daj mi však

milosť, aby som

mohol otvoriť oči

svojej duše ešte

viac, aby som sa

odvrátil od tieňa,

aby sa môj život

mohol stať

Jednoducho

obrazom

Tvojho svetla.

Amen.

**PROGRAM A SV. OMŠE V PRIEVIDZI
POČAS VIANOČNÝCH SVIATKOV**

KOSTOL	Sv. Bartolomeja	Mariánsky	Sv. Terézie	Piaristický
STREDA 24. 12. 2003 Štvrtý večer	6.00 16.00 - vigília 22.00 - polnočná 24.00 - polnočná	24.00 - polnočná	16.00 - vigília 24.00 - polnočná	6.45 16.00 - vigília 24.00 - polnočná
ŠTVRTOK 25. 12. 2003 Narodenie Pána	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00	6.45 9.30 11.00
PIATOK 26. 12. 2003 Sv. Štefan	7.30 9.00 10.30 15.00 - jaslič. pob. 18.00	9.00	8.00 10.00	6.45 9.30 11.00 15.00 - jasličková pobožnosť
NEDEĽA 28. 12. 2003 Sviatok Sv. Rodiny	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00	6.45 9.30 11.00
STREDA 31. 12. 2003 Sv. Šilvester	6.00 16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	16.00 s pobož.	16.00 s pobož. 23.30 - pobož. s požeh. o 24.00	6.45 16.00 s pobož.
ŠTVRTOK 1. 1. 2004 Slávnosť Panny Márie Bohorodičky	7.30 9.00 10.30 18.00	9.00	8.00 10.00	6.45 9.30 11.00

BARTOLOMEJ – časopis prievidskej farnosti s cirkevným schválením BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Prievdzi. Vychádza raz mesačne. Adresa: Redakcia Bartolomej, Mariánska 4, 971 01 Prievdza, t. č.: 046 / 542 28 01. Teologický poradca: Mons. Ján Bednár, dekan.

Zodpovedná redaktorka a grafické spracovanie: Mária Melicherčíková, e - mail: mariamm@pobox.sk.

Redaktori: Ing. B. Bullo., A. Gálová, B. Svítok, J. Balážová, MUDr. V. Rumanová, A. Karaková, Alojz a Karol Vlčkovci, M. Melicherčíková ml., J. Bullo st. Náklady na tlač: cca 14,- Sk.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o. Prievdza. Tlač registrovaná Okresným úradom v Prievdzi pod č. MT 1/1994.

Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Nevyžiadané rukopisy nevraciamy.

Sv. Barbora, patrónka baníkov

Potreba mať svojho patróna- ochrancu, je stará ako ľudstvo samé. So vznikom a rozvojom remesiel sa presúvalo aj do oblasti pracovných, zvlášť u remesiel, ktoré boli spojené s prekonávaním veľkých rizík nielen hmotných, ale aj zdravotných rizík i ohrozujúcich samotnú existenciu človeka a jeho život. Banícke povolanie odjakživa k tým najrizikovejším patrilo. Baník v stredoveku nebol pre svoj nekonečný boj s prírodou vždy dostatočne vybavený potrebnými vedomosťami o prírodných zákonitostiach panujúcich v podzemí. A práve v boji s touto rozmanitosťou prírody, si často baník nevedel dať rady ani sa brániť.

Svätá Barbora je uctievaná ako patrónka baníkov vo všetkých historických baníckych zemiach Európy. (Svätý Prokop je rýdzo český patrón). Meno svätice sa odvodzuje z gréčtiny, kde toto slovo znamená cudzinka. Barbora - kresťanská svätica, panna a mučenica, je zaradená medzi štrnásť pomocníkov v núdzi.

Barbora bola dcérou pohanského šľachtica Dioskura. Príbeh sa odohráva v 3. storočí v Izmiere, kde údajne žila. Legenda hovorí, že Diskuros ju dal uväzniť do veže s dvoma oknami. V tej dobe Barboru vo veži tajne navštívil kňaz, vydávajúci sa za lekára a Barboru pokrstil. Otca to strašne rozzúrilo. Barboru pred mučením skryla puklina v zemi.

Potom ju vydal rímskym úradom, ona trvala na svojej kresťanskej viere. Vlastný otec ju sťal svojím mečom. Svätá Barbora býva napodobňovaná s kalichom a Hostiou, inde s palmovou ratolesťou. Pávie pero, ktoré niekedy Barbora drží, je symbolom nesmrteľnosti. Ďalšie atribúty s ktorými býva zobrazovaná sú meč a veža. Svätá Barbora nie je len patrónkou baníkov, ale vďaka legende aj patrónkou architektov, stavebných robotníkov, pokrývačov, zajatcov, tesárov, zvonárov....

Z časopisu UHLÍ, RUDY,
Geologický průzkum
č.12/1995

Spracovala J. Viliamská

Duchu

*Svätý, príď
k nám opäť
a znovu. Každý
deň nám ukazuj
hlbšie a hlbšie,
čo znamená byť
Božím dieťaťom,
adoptívnou
sestrou či bratom
Pána. Nauč nás
vážiť si svoju
ľudskú prirodze-
nosť, ktorá je
povýšená večným
sľubom novona-
rodeného
Spasiteľa.
Osvieť nás,
aby sme my sami,
ale aj tí, ktorých
milujeme, mohli
byť skutočne
zrodení z Otca.
Pane Ježišu,
daj, nech stále
čakám a neustále
sa teším na deň,
keď „zotrieš
každú slzu“
z mojich očí.
Potom „už nebu-
de smrti ani
žiaľu, ani náreku,
ani bolesti“.
Amen.*

*Nech sú naše srdcia ako malé Betlehemy,
uprostred ktorých sa zrodí Pán Ježiš Kristus*

vyprosuje redakcia